

L I G J
Nr.9129 datë 8.9.2003

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË "KONVENTËN UNIVERSALE PËR
TË DREJTËN E AUTORIT" DHE DY PROTOKOLLET SHITESË TË SAJ**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në "Konventën Universale për të drejtën e autorit" dhe dy protokollat shtesë të saj.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.3966, datë 29.9.2003 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Alfred Moisiu

KONVENTA UNIVERSALE
PËR TË DREJTËN E AUTORIT
RISHIKUAR NË PARIS, MË 24 KORRIK 1971

Shtetet Kontraktuese:

me dëshirën për të siguruar në të gjitha vendet mbrojtjen e të drejtës së autorit për veprat letrare, shkencore dhe artistike;

të bindur që regjimi i mbrojtjes të së drejtës së autorit të përmirësuar në të gjitha vendet dhe të shprehura në një Konventë Universale, që i shtohet sistemeve ndërkombëtare tashmë në fuqi, pa i cenuar ato, bëhet për të siguruar respektimin e të drejtave të njeriut dhe për të favorizuar zhvillimin e letërsisë, shkencës dhe arteve;

të bindur që një regjim i tillë universal mbrojtjeje të të drejtave të autorëve do ta bëjë më të lehtë shpërndarjen e veprave krijuese dhe do të kontribuojë në një mirëkuptim më të mirë ndërkombëtar, kanë vendosur të rishikojnë Konventën Ndërkombëtare mbi të drejtën e autorit të nënshkruar në Gjenevë, më 6 shtator 1952 (më poshtë e quajtur "Konventa e 1952") dhe, si rrjedhim, shtetet bien dakord si më poshtë:

Neni 1

Çdo Shtet Kontraktues angazhohet të ndërmarrë të gjitha dispozitat e nevojshme për të siguruar një mbrojtje të mjaftueshme dhe efikase të të drejtave të autorëve dhe të gjithë titullarëve të këtyre të drejtave për veprat letrare, shkencore dhe artistike, si dhe veprat muzikore, dramatike e kinematografike, pikturës, gravurës e skulpturës.

Neni 2

1. Veprat e publikuara të shtetasve të huaj të çdo Shteti Kontraktues, si dhe veprat e

publikuara për herë të parë në territorin e një shteti, gëzojnë të gjitha të drejtat, në të gjitha Shtetet Kontraktuese, mbrojtjen që ky shtet u jep veprave të shtetasve të huaj të publikuara për herë të parë në territorin e tij, si dhe mbrojtjen speciale që u jep Konventa në fjalë.

2. Veprat e papublikuara të shtetasve të huaj të çdo Shteti Kontraktues që gëzojnë të drejtën e mbrojtjes që ky shtet u jep veprave të papublikuara të shtetasve të tij, si dhe mbrojtjen speciale që i akordon Konventa në fjalë.

3. Çdo Shtet Kontraktues, mund që t'u sigurojë zbatimin e Konventës në fjalë, shtetasve të tij dhe të huaj rezidentë në shtetin e tij, nëpërmjet dispozitave të legjislacionit të tij të brendshëm.

Neni 3

1. Çdo Shtet Kontraktues, që sipas legjislacionit të brendshëm, me kusht mbrojtjen e të drejtave të autorëve, detyron plotësimin e formaliteteve, si: depozitën bankare, regjistrimin, vlerësimin, certifikatën noteriale, pagesat e taksave, fabrikimin ose publikimin në territorin kombëtar. Këto kërkesa duhet të konsiderohen si të vlefshme për çdo vepër të mbrojtur sipas afateve e kushteve të përcaktuara në Konventën në fjalë, edhe për veprat e publikuara për herë të parë jashtë territorit të këtij shteti, ku autori është shtetas i huaj që mban simbolin dhe të shoqëruar me emrin e titullarit të së drejtës së autorit, por kur vepra e tij e parë, në të gjitha kopjet e publikuara me autorizim të autorit ose të titullarit që ka të drejtat e autorit, si dhe të dhënat e vitit të parë të publikimit: simbolin, emrin dhe vitin, të cilat duhet të pasqyrohen në mënyrë të qartë që e drejta e autorit është rezervuar.

2. Dispozitat e pikës së parë nuk e pengojnë Shtetin Kontraktues të plotësojë disa kushte, me qëllim sigurimin, mbrojtjen e të drejtave të autorit, veprave të publikuara për herë të parë në territorin e tij ose veprat e shtetasve të huaj, kushdo qoftë vendi i publikimit të tyre.

3. Dispozitat e pikës së parë nuk e pengojnë Shtetin Kontraktues të kërkojë nga një person, i thirrur nga gjykata që të mund të mbrohet në procesin gjyqësor, t'u nënshtrohet rregullave dhe procedurave, si asistenca e avokatit të këtij shteti në vend të të pandehurit ose depozitimi nga i pandehuri i një kopjeje të veprës pranë gjykatës ose zyrave administrative apo në të dyja vendet njëkohësisht. Në rast të mospërmbylljes së këtyre kërkesave nuk e prek vlefshmërinë e të drejtës së autorit. Asnjë nga këto kërkesa nuk mund t'i imponohet një shtetasi të huaj të një Shteti tjetër Kontraktues, në rast se kjo kërkesë nuk bëhet edhe për shtetas të shtetit, në të cilin kërkohet mbrojtja e të drejtës së autorit.

4. Në çdo Shtet Kontraktues duhet të sigurohen mjetet juridike për mbrojtjen, pa formalitete të veprave jo të publikuara të shtetasve të shteteve të tjera kontraktuese.

5. Në rast se një Shtet Kontraktues akordon më shumë se një periudhë mbrojtjeje dhe në qoftë se periudha e parë, ka një kohëzgjatje më shumë se minimumi i kohës së parashikuar në nenin 4 të Konventës në fjalë, ky shtet ka mundësinë e mosaplikimit të nënpikës 1 të këtij neni, lidhur me periudhën e dytë të mbrojtjes, si dhe për periudhat në vazhdim.

Neni 4

1. Kohëzgjatja e mbrojtjes së veprës rregullohet nëpërmjet ligjit të Shtetit Kontraktues, ku kërkohet mbrojtja, sipas dispozitave të nenit 2 dhe të dispozitave të mëposhtme.

2. a) Kohëzgjatja e veprave të mbrojtura nga Konventa në fjalë nuk do të jetë më e ulët se mosha e autorit duke i shtuar edhe njëzet e pesë vjet pas vdekjes. Megjithatë, Shteti Kontraktues, i cili, në datën e hyrjes në fuqi të kësaj Konvente në territorin e tij, mund ta zvogëlojë këtë afat për një kategori veprash, duke u nisur në përlogaritje nga publikimi i parë i veprës. Gjithashtu shteti ka të drejtë t'i ruajë këto afate ose t'i shtrijë në kategori të tjera. Për të gjitha këto kategori, kohëzgjatja e mbrojtjes nuk do të jetë më shumë se njëzet e pesë vjet duke u nisur nga data e parë e publikimit të veprës.

b) Çdo Shtet Kontraktues, i cili, në datën e hyrjes në fuqi të kësaj Konvente në territorin e tij, nuk e llogarit kohëzgjatjen e mbrojtjes mbi bazën e jetës së autorit, shteti ka të drejtë të përlogarisë kohëzgjatjen duke u nisur nga data e publikimit të parë të veprës ose, në rast nevojë, kohën e regjistrimit paraprak të publikimit; kohëzgjatja e mbrojtjes nuk do të jetë më pak se njëzet e pesë vjet duke u nisur nga data e parë e publikimit ose, në rast nevojë duke u nisur nga koha e regjistrimit paraprak të publikimit.

c) Në rast se Shteti Kontraktues parashikon dy ose më shumë periudha të njëpasnjëshme mbrojtjeje, kohëzgjatja e periudhës së parë nuk do të jetë më pak se kohëzgjatja minimale e njëres nga periudhat e përcaktuara në pikat (a) dhe (b) të lartpërmendura.

3. Dispozitat e pikës 2 nuk do të aplikohen njëllor për veprat fotografike dhe për veprat e artit të aplikuar. Megjithatë, për Shtetet Kontraktuese, që mbrojnë veprat fotografike, duke i konsideruar si vepra artistike edhe veprat e artit të aplikuar, kohëzgjatja për mbrojtjen e këtyre veprave nuk do të jetë më pak se dhjetë vjet.

4.a) Asnjë Shtet Kontraktues nuk do të sigurojë mbrojtjen e një vepre më gjatë sesa kohëzgjatja e fiksuar sipas kategorisë së veprave, që parashikon ligji i këtij shteti për autorët që janë shtetas të huaj. Kjo pikë aplikohet në rast se bëhet fjalë për një vepër të papublikuar dhe për veprat e publikuara për herë të parë sipas ligjit të Shtetit Kontraktues.

b) Me qëllim aplikimi të pikës (a) në rast se Shteti Kontraktues parashikon dy ose më shumë periudha të njëpasnjëshme mbrojtjeje, kohëzgjatja e mbrojtjes që aplikon ky shtet konsiderohet si shumë e këtyre periudhave. Megjithatë, në rast se për një arsye çfarëdo, një vepër e caktuar nuk është e mbrojtur nga shteti për periudhën e dytë ose një nga periudhat në vazhdim, shtetet e tjera kontraktuese nuk janë të detyruara ta mbrojnë veprën për këtë periudhë të pa mbrojtur.

5. Me qëllim aplikimi të nënpikës 4, vepra e një shtetasi të një Shteti Kontraktues, e publikuar për herë të parë në një shtet jokontraktues, do të konsiderohet si vepër e publikuar për herë të parë në këtë Shtet Kontraktues, autori i të cilit është shtetas i huaj.

6. Me qëllim aplikimi të nënpikës 4, cituar më lart, në rastet e publikimit të njëkohshëm në dy ose më shumë Shtete Kontraktuese, vepra do të konsiderohet si publikim për herë të parë në atë shtet, i cili aplikon mbrojtje me kohëzgjatje më të vogël. Publikimi i njëkohshëm në disa vende konsiderohet:

çdo vepër që del në qarkullim në tridhjetë ditët e para të publikimit të saj të parë, në dy ose më shumë vende.

Neni 4 bis

1. Të drejtat e parashikuara në nenin e parë përmbajnë të drejtat themelore, që sigurojnë mbrojtjen e të drejtave të trashëgimisë së autorit, veçanërisht të drejtën ekskluzive të autorizimit të riprodhimit me çdo lloj mjeti, paraqitjen dhe përdorimin publik dhe radiodifuzionin. Dispozitat e këtij neni aplikohen për veprat e mbrojtura nga kjo Konventë, si në formën e tyre origjinale, ashtu dhe në formën që njihet si e prejardhur nga vepra origjinale.

2. Megjithatë, çdo Shtet Kontraktues, me legjislacionin e tij kombëtar, mund të parashikojë përjashtime, por jo në kundërshtim me dispozitat e kësaj Konvente dhe të drejtave që parashikon nënpika 1 e këtij neni. Shtetet duke pasur këtë mundësi duhet, megjithatë, të bëjnë përjashtime në akordimin e të drejtave, me kusht që të ruajnë një nivel të arsyeshem mbrojtjeje efektive.

Neni 5

1. Të drejtat e parashikuara në nenin 1 përfshijnë të drejtën ekskluzive të publikojnë dhe të autorizojnë për të publikuar përkthimin e veprave të mbrojtura sipas kësaj Konvente.

2. Megjithatë, çdo Shtet Kontraktues mund, që nëpërmjet legjislacionit të tij, të ngushtojë për shkrimet, të drejtën e përkthimit, por duke iu përshtatur dispozitave të mëposhtme:

a) Në rastet kur kalohet afati shtatë vjet, që nga data e publikimit të parë të një shkrimi dhe kur përkthimi i tij nuk është publikuar në një gjuhë të përdorimit të përgjithshëm në Shtetin Kontraktues nga titullari i të drejtës së përkthimit ose me autorizimin e tij, çdo qytetar i këtij Shteti Kontraktues mund të pajiset nga autoritetet kompetente të këtij shteti me një licencë joekskluzive për të përkthyer veprën në këtë gjuhë dhe për ta publikuar.

b) Kjo licencë i akordohet një kërkuesi, i cili, sipas dispozitave në fuqi të shtetit ku është bërë kërkesa, vërteton marrjen nga titullari i të drejtës së përkthimit, autorizimin e përkthimit dhe të botimit të tij.

Në të njëjtat kushte licenca mund t'i jepet kërkuesit, për një përkthim të botuar në një gjuhë të përdorshme të Shtetit Kontraktues, kur botimi ka mbaruar.

c) Në qoftë se titullari i të drejtës nuk arrin të marrë licencën nëpërmjet kërkesës, ai duhet t'i dërgojë kopjet e kërkesës botuesit të veprës dhe përfaqësuesit diplomatik ose konsullor të shtetit, kur

titullari i të drejtës së përkthimit është qytetar i tyre. Në raste të tilla mund t'i drejtohesh edhe organizmave që përcaktohen nga qeveria e këtij shteti. Licenca nuk mund të jepet para afatit dy mujor, duke u nisur nga data e dërgimit të kërkesës.

d) Legjislacioni kombëtar do të adoptojë masat e duhura për t'i siguruar titullarit të së drejtës së përkthimit një shpërblim të paanshëm dhe pagesa e transfera e këtij shpërblimi duhet të jetë konform përdoruesve ndërkombëtarë, me qëllim që të garantohet një përkthim korrekt i veprës.

e) Titulli dhe emri i autorit të veprës origjinale duhet që të shtypet në të gjitha kopjet e përkthyer të botuara. Licenca është e vlefshme vetëm për botime brenda territorit të Shtetit Kontraktues. Importimi dhe shitja e kopjeve në një shtet tjetër kontraktues bëhet i mundur, në rast se ky shtet ka një përvojë të gjatë në përkthimin e veprave, nëse ligji i këtij shteti njeh licencën dhe, nëse asnjë nga dispozitat në fuqi në këtë shtet nuk kundërshton importimin dhe shitjen. Importimi dhe shitja në territoret e çdo Shteti Kontraktues, ku kushtet e parashtruara nuk funksionojnë, atëherë këto kushte i rezervohen legjislacionit të këtij shteti dhe marrëveshjeve që ka kryer ky shtet. Vetëm përfituesi mund të heqë dorë nga licenca.

f) Licenca nuk mund të jepet, në rast se autori tërheq nga qarkullimi kopjet e veprës.

Neni 5 bis

1. Çdo Shtet Kontraktues, që konsiderohet si vend në zhvillim, në konformitet me praktikën e aplikuar nga Asambleja e Përgjithshme e Kombeve të Bashkuara mund, që nëpërmjet një njoftimi të paraqitur pranë Drejtorisë së Përgjithshme të Organizatës së Kombeve të Bashkuara për edukimin, shkencën dhe kulturën (më tej e quajtur Drejtori e Përgjithshme) në momentin e ratifikimit, të pranimit ose të aderimit të tij, ose përfundimisht, të mos pranojë të gjitha, një ose një pjesë të përjashtimeve të parashikuara në nenet 5 dhe 6.

2. Çdo njoftim i depozituar konform dispozitave të nënpikës 1 mbetet në fuqi për një periudhë dhjetëvjeçare duke u nisur nga data e hyrjes në fuqi të Konventës në fjalë ose për çdo pjesë të kësaj periudhe dhjetëvjeçare, duke u nisur gjithnjë nga data e depozitimit të njoftimit, dhe mund të rinovohet e gjitha ose në pjesë për periudha të tjera dhjetëvjeçare, kërkesë e cila bëhet pesë ose tre muaj para mbarimit të afatit dhjetëvjeçar që është në vazhdim. Shteti Kontraktues depoziton një kërkesë të re pranë Drejtorisë së Përgjithshme. Gjithashtu, njoftime mund të depozitohen për herë të parë edhe gjatë periudhave të reja dhjetëvjeçare konform dispozitave të këtij neni.

3. Megjithë dispozitat e nenit 2, një Shtet Kontraktues që nuk quhet më shtet në zhvillim, nuk i njihet më lehtësia e rinovimit të njoftimit, që depoziton sipas nënpikave 1 dhe 2 dhe që ai ta anulojë ose jo këtë njoftim. Ky shtet humbet gjithashtu mundësitë për të parashikuar përjashtime që paraqiten në nenet 5 e 4 si për dhjetëvjeçarin në vazhdim, ashtu dhe për trevjeçarin që vazhdon të quhet vend në zhvillim, afat i fundit i cili aplikohet.

4. Kopjet e një vepre, tashmë të prodhuara sipas përjashtimeve të parashikuara në nenet 5 (të tretë) dhe V (të katërt) mund të vazhdojnë të jenë në qarkullim pas mbarimit të periudhës që njoftimet, për të cilat flet ky nen hyjnë në fuqi deri në mbarimin e tyre.

5. Çdo Shtet Kontraktues, që ka depozituar një kërkesë konform nenit 13 përta i përket aplikimit të kësaj Konvente në një vend ose territor të veçantë, ku situata mund të konsiderohet analoge me shtetin në zhvillim (të përcaktuar në nënpikën 1 të këtij neni), gjithashtu, mund të depozitojë njoftime përjashtimi dhe rinovimi duke u mbështetur në këtë nen. Gjatë kohës që këto njoftime janë në fuqi, dispozitat e neneve V (të tretë) dhe V (të katërt) mund të aplikohen në këto vende ose territore. Çdo dërgim kopjesh në provinca të këtyre vendeve ose territoreve të Shtetit Kontraktues do të konsiderohen si një eksportim sipas rregullave të parashtruara në nenet V (të tretë) dhe V (të katërt).

Neni 5 (i tretë)

1.a) Çdo Shtet Kontraktues në të cilin aplikohet nënpika 1 e nenit 5 bis mund të zëvendësojë periudhën e shtatë viteve të parashikuara në nënpikën 2 të nenit 5 me një periudhë tre vjeçare ose më të gjatë që përcaktohet në legjislacionin kombëtar.

Megjithatë, në rast të një përkthimi në një gjuhë jo shumë të përdorshme në një ose më shumë vende të zhvilluara, pjesë ose e kësaj Konvente, ose vetëm e Konventës së 1952, periudha e një viti

zëvendësohet me periudhën e lartpërmendur trevjeçare.

b). Çdo Shtet Kontraktues, ku aplikohet nënpika 1 e nenit 5 bis mund, që në marrëveshje unanime me vendet e zhvilluara, nënshkruese të kësaj Konvente ose vetëm të 1952 dhe ku e njëjta gjuhë është e një përdorimi të gjerë, zëvendësuar në rastin e përkthimit në këtë gjuhë, periudha trevjeçare e parashikuar në nënpikën (a), me një periudhë tjetër konform marrëveshjes, periudha e re e përcaktuar nuk do të jetë më pak se një vit. Kjo dispozitë nuk aplikohet kur bëhet fjalë për gjuhët anglisht, spanjisht ose frëngjisht. Njoftimi i kësaj marrëveshjeje bëhet në Drejtorinë e Përgjithshme.

c) Licenca jepet vetëm në rast se kërkuesi, konform dispozitave në fuqi në shtetin ku është bërë kërkesa, justifikon ose që ka marrë autorizimin e titullarit të së drejtës së përkthimit, ose përpjekjet që ka bërë nga ana e tij dhe nuk ka mundur të kontaktojë titullarin e të drejtës ose marrjen e autorizimit. Në të njëjtën kohë që kërkuesi bën këtë kërkesë duhet të njoftojë Qendrën Ndërkombëtare të Informimit mbi të drejtën e autorit krijuar nga Organizata e Kombeve të Bashkuara për edukim, shkencë dhe kulturë ose çdo qendër kombëtare apo rajonale informimi të njohura si të tilla me një notë, të depozituar për këtë qëllim, pranë Drejtorit të Përgjithshëm nga qeveria e shtetit, ku botuesit i është besuar pjesa më e madhe e këtyre aktiviteteve profesionale.

d) Në rast se kërkuesi nuk ka mundur të kontaktojë titullarin e të drejtës së përkthimit, ai duhet t'i adresohet, me postë të sigurt, duke i dërguar kopje të kërkesës së tij botuesit, si dhe të gjitha qendrave kombëtare ose rajonale të informimit të cituara në pikën (c). Në rast se ekzistenca e këtyre qendrave nuk njihet, kërkuesi i drejton gjithashtu një kopje të kërkesës Qendrës Ndërkombëtare të Informimit mbi të drejtën e autorit, qendër e krijuar nga Organizata e Kombeve të Bashkuara për edukim, shkencë dhe kulturë.

2. a) Licenca nuk mund të jepet në bazë të këtij neni para mbarimit të afatit shtesë prej gjashtë muajsh, në rastin kur ajo mund të ishte dhënë me mbarimin e periudhës trevjeçare dhe afatin shtesë prej nëntë muajsh, në rastin kur licenca është marrë me mbarimin e periudhës njëvjeçare.

Afati shtesë fillon duke u nisur ose nga data e kërkesës së autorizimit për përkthim, siç shprehet në pikën (c) të nënpikës 1, ose, në rast se identiteti apo adresa e titullarit të së drejtës së përkthimit nuk janë të njohura, afati shtesë fillon që nga data e dërgimit të kopjeve të kërkesës, siç shprehet në pikën (d) të nënpikës 1, për marrjen e licencave.

b) Licenca nuk jepet në rast se një përkthim është botuar nga titullari i të drejtave ose me autorizim të tij gjatë afatit të shprehur më lart prej gjashtë ose nëntë muajsh.

3. Çdo licencë e dhënë sipas këtij neni konsiderohet përjashtim dhe nuk mund të jetë veçse për përdorim shkollor, universitar ose kërkimor.

4.a) Licenca nuk shtrihet për eksportimin e kopjeve dhe ajo është e vlefshme vetëm për botime brenda territorit të Shtetit Kontraktues, ku licenca është kërkuar.

b) Çdo kopje e botuar konform një licence të tillë, duhet të pajiset me një shënim në një gjuhë të njohur, ku precizohet, që kopjet vihen në dispozicion vetëm në Shtetin Kontraktues, i cili ka dhënë licencën. Në rast se vepra mban shënimin e precizuar në nënpikën 1 të nenit 3, kopjet e botuara në këtë mënyrë duhet të kenë të njëjtin shënim.

c) Ndalimi i eksportimit, siç parashikohet në pikën (a), nuk aplikohet kur një organizëm qeveritar ose çdo organizëm tjetër publik i një shteti, që ka akorduar një licencë për përkthimin e veprës në një gjuhë tjetër (jo anglisht, spanjisht apo frëngjisht), dërgohen kopje të përkthyer sipas licencës së marrë në një vend tjetër. Në këtë rast do të mbahet parasysh që:

- i) Destinuesit të jenë qytetarë të Shtetit Kontraktues, që ka dhënë licencën ose organizata që grupojnë këta shtetas.

- ii) Kopjet duhet të përdoren vetëm për përdorim shkollor, universitar ose kërkimor.

- iii) Dërgimi i kopjeve dhe shpërndarja e tyre përdoruesve nuk duhet të ketë karakter fitimprurës.

- iv) Një marrëveshje, e cila i njoftohet Drejtorit të Përgjithshëm nëpërmjet ndonjë personi të qeverive që e kanë konkluduar, të veprojë në vendet, ku kopjet janë dërguar dhe ku Shteti Kontraktues duhet që t'i lejojë, t'i pranojë dhe t'i shpërndajë ato ose të ushtrojë njërin nga këto aktivitete.

5. Dispozitat e përshtatshme aplikohen në plan kombëtar me qëllim që:

a) Licenca të përmblajë një shpërblim të drejtë dhe konform shkallës së të ardhurave normale të derdhura në rastet e licencave të negociatave të lira ndërmjet dy palëve të interesuara ndërmjet dy vendeve përkatëse.

b) Shpërblimi për veprën paguhet. Në qoftë se ekziston një rregullore kombëtare në fushën e

valutës, autoriteti kompetent nuk do të ketë asnjë problem në referimin e mekanizmave ndërkombëtarë për sigurimin e transmetimit të shpërblimit në monedhë ndërkombëtare të konvertueshme ose në ekuivalencën e saj.

6. Çdo licencë, dhënë nga një Shtet Kontraktues, mbaron afatin e veprimit, kur përkthimi i një vepre në të njëjtën gjuhë, esencialisht me të njëjtën përmbajtje të botimit, për të cilën është dhënë edhe licenca nga titullari i të drejtës së përkthimit ose me autorizimin e tij, duhet të shitet me një çmim të ngjashëm me atë të përdorimit në këtë shtet për vepra analoge. Kopjet e prodhuara para mbarimit të licencës mund të vazhdojnë të qarkullojnë deri në mbarim të tyre.

7. Për veprat, që janë kompozuar kryesisht me ilustrime, një licencë për përkthim të tekstit dhe për riprodhim të ilustrimeve mund të jepet vetëm nëse plotësohen kushtet që parashtron neni 5 (i katërt).

8. a) Një licencë për përkthim të një vepre të mbrojtur nga Konventa në fjalë, të publikuar në formë dorëshkrimi (me disenjo) ose në forma analoge riprodhimi, gjithashtu mund të akordohet nga një organizëm radiodifuzioni, që e ka selinë në territorin e një Shteti Kontraktues ku aplikohet neni 5 bis. Kjo është e mundur, pasi t'i jetë bërë një kërkesë këtij shteti nga ky organizëm, me kushtet e mëposhtme:

i) Përkthimi duhet të bëhet duke u nisur nga një kopje e prodhuar konform ligjeve të Shtetit Kontraktues.

ii) Përkthimi duhet të përdoret vetëm për emisione të destinuara ekskluzivisht për mësimdhënie ose për përhapjen e informacioneve me karakter shkencor për ekspertë të një profesioni të caktuar.

iii) Përkthimi duhet të përdoret ekskluzivisht për qëllime të cituara në pikën (ii) më lart nga radiodifuzues legalë, që kanë qëllim përfitimi në territorin e Shtetit Kontraktues, ku nënkuptohen mënyrat e regjistrimeve zanore ose vizuale të realizuara ligjërisht dhe ekskluzivisht.

iv) Regjistrimet zanore ose vizuale të një vepre të përkthyer mund të bëhen objekt këmbimesh vetëm ndërmjet organizmave të radiodifuzionit, që kanë selinë e tyre në territorin e Shtetit Kontraktues, që ka dhënë një licencë të tillë.

v) Çdo përdorim i përkthimeve duhet të jetë i përjashtuar nga karakteri përfitues.

b) Nën rezervën, që të gjitha kriteret dhe të gjitha kushtet e numëruara në nënpikën (a) që duhet të respektohen, një licencë mund t'i akordohet gjithashtu një organizmi radiodifuzues për përkthim të çdo teksti të integruar në regjistrime audiovizuale të botuara me qëllim përdorimi shkollor ose universitar.

c) Në rezervë të pikave (a) dhe (b), dispozitat e tjera të këtij neni janë të aplikueshme për marrjen dhe ushtrimin e një licence të tillë.

9. Në rezervë të dispozitave të këtij neni, çdo licencë e akorduar për këtë qëllim do të përcaktohet nga kërkesat e nenit 5 e do të vazhdojë të rregullohen nga dispozitat e nenit 5 e këtij neni edhe pas periudhës shtatëvjeçare të parashikuar në nënpikën 2 të nenit 5. Megjithatë, pas mbarimit të kësaj periudhe, titullari i licencës mund të kërkojë që t'i zëvendësohet me një licencë të përcaktuar ekskluzivisht nga neni 5.

Neni 5 (i katërt)

1. Çdo Shtet Kontraktues, ku aplikohet nënpika 1 e nenit 5 bis mund të adoptojë dispozitat e mëposhtme:

a) Në qoftë se, me mbarimin e afatit: (i) të periudhës së fiksuar në pikën (c) kalkuluar, që nga botimi i parë i një vepre të përcaktuar të një vepre letrare, shkencore ose artistike të parashikuara në nënpikën 3; ose (ii) të periudhës më të gjatë të fiksuar nga legjislacioni kombëtar i shtetit. Kur kopje të këtij botimi nuk gjenden në këtë shtet për t'iu përgjigjur nevojave ose të një publiku të gjerë, ose arsimit shkollor e universitar, me një çmim të ngjashëm me veprat analoge që janë në përdorim. Çdo shtetas i huaj i këtij vendi, nëpërmjet titullarit të së drejtës së riprodhimit ose me autorizimin e tij, mund të marrë nga autoritetet kompetente, një licencë joekskluzive për të publikuar këtë botim, me këtë çmim ose me një çmim më të ulët, për t'iu përgjigjur kërkesave të arsimit shkollor e universitar. Kjo licencë lëshohet kur vërtetohet që kërkuesi ka bërë përpjekje që të marrë autorizim nga titullari i të drejtës, për botimin e kësaj vepre. Në të njëjtën kohë që personi bën kërkesën, duhet të informojë gjithashtu Qendrën Ndërkombëtare të Informimit mbi të drejtën e autorit, krijuar nga Organizata e

Kombeve të Bashkuara për edukim, shkencë dhe kulturë, ose çdo qendër kombëtare ose rajonale informimi cituar në pikën (d).

b) Licenca mund të jepet gjithashtu edhe në rastet kur, gjatë një periudhe gjashtëmujore, kopjet e autorizuar për botim nuk kanë dalë në shitje në shtetin përkatës për t'iu përgjigjur nevojave të publikut të gjerë ose për arsim shkollor e universitar, me një çmim të krahasueshëm me atë të veprave analoge që janë në përdorim në këtë shtet.

c) Periudha së cilës i përket pika (a) parashikon një afat prej pesë vjetësh.

Rrjedhimisht:

i) Për veprat e shkencave ekzakte dhe natyrore dhe të teknologjisë, kjo periudhë do të jetë prej tre vitesh.

ii) Për veprat që i përkasin fushës së imagjinatës të tilla, si romane, vepra poetike, dramatike e muzikore dhe për librat e artit kjo periudhë do të jetë shtatë vjet.

d) Në qoftë se titullari i të drejtës së riprodhimit nuk ka mundur të kontaktojë me kërkuesin, ky i fundit duhet që t'i dërgojë me postë të sigurt, kopje të kërkesës botuesit, emri i të cilit figuron në vepër dhe në çdo qendër kombëtare ose rajonale informimi, të njohura si të tilla nga shteti, ku botuesi ushtron pjesën më të madhe të aktiviteteve të tij profesionale, pranë Drejtorisë së Përgjithshme.

Në mungesë të një njoftimi të tillë, ai dërgon gjithashtu një kopje të kërkesës në Qendrën Ndërkombëtare të Infomimit mbi të drejtën e autorit, krijuar nga Organizata e Kombeve të Bashkuara për edukimin, kulturën dhe shkencën. Licenca nuk lëshohet para mbarimit të afatit tremujor duke filluar nga koha që është nisur kërkesa.

e) Licenca merret para mbarimit të këtij afati vetëm në emër të këtij neni:

i) Me mbarimin e afatit gjashtëmujor, nga koha e bërjes së kërkesës për autorizim, siç theksohet në pikën (a) ose në rastet kur nuk njihet adresa ose identiteti i titullarit të së drejtës së riprodhimit, ose sipas shpjegimeve të bëra në pikën (d) me qëllim marrjen e licencës.

ii) Në rast se gjatë kësaj periudhe nuk ka pasur qarkullim të kopjeve të botimit si në kushtet e parashtruara në pikën (a).

f) Emri i autorit dhe titulli i botimit të veprës duhet të shtypen në të gjitha kopjet e riprodhuara. Licenca nuk zgjatet në eksportimin e kopjeve, licenca është e vlefshme vetëm për botimin brenda territorit të Shtetit Kontraktues ku është kërkuar. Vetëm përfituesi mund të heqë dorë nga licenca.

g) Për të siguruar një riprodhim ekzakt të botimit, legjislacioni kombëtar duhet të adoptojë masa të përshtatshme.

h) Një licencë me qëllim riprodhimi dhe publikimi të përkthimit të një vepre nuk lëshohet, sipas këtij neni në rastet e mëposhtme:

i) në rast se përkthimi, për të cilin bëhet fjalë, nuk është publikuar nga titullari i të drejtës së autorit ose me autorizimin e tij;

ii) në rast se përkthimi nuk është në një gjuhë të përdorshme në shtetin që ka mundësinë e dhënies së licencës.

2. Dispozitat që duhen aplikuar për përjashtimet e parashikuara në nënpikën 1 të këtij neni:

a) Çdo kopje e publikuar konform licencës së akorduar sipas këtij neni, duhet të përmbajë një njoftim në gjuhë të përshtatshme, ku të precizohen, që kopjet vihen në dispozicion vetëm në Shtetin Kontraktues, ku kjo licencë është e aplikueshme; në qoftë se vepra mban njoftimin e përcaktuar në nënpikën 1 të nenit 3, kopjet e publikuara duhet të kenë të njëjtin shënim.

b) Dispozitat e përshtatshme do të merren duke u mbështetur në planin kombëtar që:

i) Licenca përmban një shpërblim të paanshëm dhe konform shkallës së taksave të derdhura në rastet e licencave të negociuara lirisht ndërmjet të interesuarve në të dy vendet përkatëse.

ii) Shpërblimi për veprën paguhet. Në qoftë se ekziston një rregullorë kombëtare në fushën e valutës, autoriteti kompetent nuk do të ketë asnjë problem në referimin e mekanizmave ndërkombëtarë për sigurimin e transmetimit të shpërblimit në monedhë të konvertueshme ose në ekuivalenten e saj.

c) Në çdo rast që kopjet e botimit të një vepre janë vënë në shitje në Shtetin Kontraktues për t'iu përgjigjur nevojave ose të një publiku të gjerë, ose të arsimit shkollor dhe universitar, nga titullari i të drejtës së riprodhimit ose me autorizim të tij, me një çmim të ngjashëm me një vepër analoge që shitet në këtë shtet. Çdo licencë e dhënë në bazë të këtij neni përfundon në rast se botimi është në të njëjtën gjuhë të publikuar në bazë të licencës dhe në rast se përmbajtja është esencialisht e njëjtë. Kopjet tashmë të prodhuara mund të vazhdojnë të vihen në qarkullim deri në mbarimin e tyre.

- d) Licenca nuk mund të jepet kur autori tërheq nga qarkullimi të gjitha kopjet e botimit.
3. a) Me rezervë dispozitat e pikës (d), veprat letrare, shkencore ose artistike për të cilat aplikohet ky nen janë të limituara për veprat e publikuara si libër ose në çdo formë tjetër riprodhimi.
- b) Ky nen është gjithashtu i aplikueshëm për riprodhime audiovizuale, fiksime të ligjshme audiovizuale duke qenë se futen në vepra të mbrojtura. Përkthimi i tekstit që i shoqëron në një gjuhë të përdorshme në shtetin që jep licencën, duke qenë sigurisht që fiksime audiovizuale në fjalë bëhen dhe publikohen vetëm për qëllim përdorimi shkollor dhe universitar.

Neni 6

Fjala “botim” në këtë Konventë nënkupton riprodhimin në formë materiale dhe vënien në dispozicion të publikut të kopjeve të veprës për lexim ose për të marrë njohuri vizuale.

Neni 7

Kjo Konventë, nuk aplikohet për veprat ose për të drejtat mbi një vepër të cilat, në kohën e hyrjes në fuqi të kësaj Konvente në Shtetin Kontraktues, ku mbrojtja është kërkuar, kanë përfunduar së qeni të mbrojtura në këtë shtet ose nuk kanë qenë asnjëherë të mbrojtura.

Neni 8

1. Kjo Konventë, që mban datën 24 korrik 1971, do të depozitohet pranë Drejtorisë së Përgjithshme e mbetet e hapur për nënshkrim nga të gjitha shtetet pjesëmarrëse të Konventës së 1952 për një periudhë njëzet vjetësh duke filluar nga data që mban Konventa. Ajo do t'i nënshtrohet ratifikimit ose pranimi të shteteve nënshkruese.
2. Çdo shtet që nuk ka nënshkruar këtë Konventë mund të aderojë.
3. Ratifikimi, pranimi ose aderimi hyn në veprim pas depozitimit të instrumenteve për këtë qëllim, pranë Drejtorit të Përgjithshëm.

Neni 9

1. Kjo Konventë hyn në fuqi tre muaj pas depozitimit të dymbëdhjetë instrumenteve të ratifikimit, pranimi ose aderimit.
2. Pas kësaj, kjo Konventë hyn në fuqi, për çdo shtet, tre muaj pas depozitimit të instrumentit të ratifikimit, pranimi ose aderimit specifik të këtij shteti.
3. Aderimi në këtë Konventë i një shteti jopjesëmarrës i Konventës së 1952 përbën njëkohësisht një aderim në të ashtëquajturën Konventë. Gjithsesi, në rast se instrumenti i tij i aderimit depozitohet para hyrjes në fuqi të kësaj Konvente, aderimi i këtij shteti në Konventën e 1952 mund të vihet në varësi të hyrjes në fuqi të kësaj Konvente. Pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente asnjë shtet nuk mund të aderojë në Konventën e 1952.
4. Lidhjet midis shteteve pjesëmarrëse në Konventën në fjalë dhe shtetet që kanë marrë pjesë vetëm në Konventën e 1952 përcaktohen nga Konventa e 1952. Megjithatë, çdo shtet pjesëmarrës vetëm në Konventën e 1952 mund të deklarojë nëpërmjet një njoftimi të depozituar pranë Drejtorit të Përgjithshëm, që pranon aplikimin e Konventës së 1971 për veprat e shtetasve të tij ose veprave të publikuara për herë të parë në territorin e tij nga çdo shtet pjesëmarrës i kësaj Konvente.

Neni 10

1. Çdo Shtet Kontraktues angazhohet të marrë, konform dispozitave të kësaj Konvente, masat e nevojshme për aplikimin e saj.
2. Nënkuptohet që në datën kur kjo Konventë hyn në fuqi për një shtet, ky shtet duhet të jetë në gjendje, që sipas legjislacionit kombëtar, të aplikojë dispozitat e kësaj Konvente.

Neni 11

1. Është krijuar një komitet ndërqeveritar që ka atributet e mëposhtme:
 - a) të studiojë problemet lidhur me aplikimin dhe funksionimin e Konventës Universale;
 - b) të përgatisë përmbledhjet periodike të kësaj Konvente;
 - c) të studiojë çdo lloj problemi lidhur me mbrojtjen ndërkombëtare të së drejtës së autorit, në bashkëpunim me organizma të ndryshëm ndërkombëtarë të interesuar veçanërisht me Organizatën e Kombeve të Bashkuara për edukim, shkencë dhe kulturë, Unioni Ndërkombëtar për mbrojtjen e veprave letrare dhe artistike dhe Organizatën e Shteteve Amerikane.
 - d) të njoftojë shtetet pjesëmarrëse të Konventës Universale mbi punët e tyre.
2. Komiteti është i përbërë nga përfaqësues të tetëmbëdhjetë shteteve pjesëmarrëse në këtë Konventë ose të asaj të 1952.
3. Komiteti përcaktohet duke u mbështetur në një ekuilibër të drejtë midis interesave kombëtare mbi bazën e pozicionit gjeografik të popullsisë, të gjuhëve dhe shkallës së zhvillimit.
4. Drejtori i Përgjithshëm i Organizatës së Kombeve të Bashkuara për edukim, shkencë dhe kulturë, Drejtori i Përgjithshëm i Organizatës Botërore të Pronësisë Intellektuale dhe Sekretari i Përgjithshëm i Organizatës së Shteteve Amerikane ose përfaqësuesit e tyre mund të asistojnë në seancat e komitetit me zë konsullativ.

Neni 12

Komiteti ndërqeveritar thërret konferenca rishikimi, çdo herë, që ato e mendojnë të nevojshme ose në rast se mbledhja është kërkuar të paktën nga dhjetë shtete pjesëmarrëse të kësaj Konvente.

Neni 13

1. Çdo Shtet Kontraktues, mund që në momentin e depozitimit të instrumentit të ratifikimit, pranimit ose aderimit, apo në vazhdim deklaron, nëpërmjet një njoftimi të adresuar Drejtorit të Përgjithshëm, që Konventa në fjalë është e aplikueshme për të gjitha ose për një pjesë të vendeve apo territoreve që kanë marrëdhënie me vendet e huaja. Konventa do të aplikohet në vendet ose territoret e shënuara në njoftim duke u nisur nga koha e mbarimit të tremujorit të parashikuar në nenin 9. Në të kundërt kjo Konventë nuk aplikohet në këto vende apo territore.
2. Megjithatë, ky nen nuk mund të interpretohet si pranim i heshtur nga ndonjë Shtet Kontraktues, ku kjo Konventë është bërë e aplikueshme nga një Shtet Kontraktues në bazë të këtij neni.

Neni 14

1. Çdo Shtet Kontraktues do të ketë mundësi të denoncojë këtë Konventë në emrin e tij ose në emër të të gjitha ose të një pjese vendesh apo territoresh, të cilat bëjnë një njoftim të parashikuar në nenin 13. Kallëzimi bëhet nëpërmjet një njoftimi të adresuar Drejtorit të Përgjithshëm. Ky kallëzim aplikohet edhe në Konventën e 1952.
2. Ky denoncim, kundrejt shtetit, vendit ose territorit në emër të të cilit ajo është bërë, ka efekt vetëm dymbëdhjetë muaj pas datës së marrjes së njoftimit.

Neni 15

Çdo ndryshim ndërmjet dy ose më shumë Shtetesh Kontraktuese lidhur me interpretimin ose aplikimin e kësaj Konvente, kur nuk rregullohet me bashkëbisedime, do t'i paraqitet Gjykatës Ndërkombëtare për të marrë vendim, në rast se shtetet në mosmarrëveshje nuk gjejnë një mënyrë tjetër mirëkuptimi.

Neni 16

1. Konventa në fjalë do të bëhet në frëngjisht, në anglisht dhe në spanjisht. Të tre tekstet do të

nënshkruhen dhe do të jenë të barasvlefshme.

2. Tekstet zyrtare të kësaj Konvente do të përpilohen nga Drejtori i Përgjithshëm, pas konsultimesh edhe me qeveritë e interesuara në gjermanisht, arabisht, italisht dhe në portugalisht.

3. Çdo Shtet Kontraktues ose grup Shtetesh Kontraktuese mund të përpilojnë nëpërmjet Drejtorit të Përgjithshëm dhe në bashkëpunim me të, tekste të tjera në gjuhë të zgjedhura prej tyre.

4. Të gjitha këto tekste i shtohen atij të nënshkruar të kësaj Konvente.

Neni 17

1. Kjo Konventë nuk prek aspak dispozitat e Konventës së Bernës, për mbrojtjen e veprave letrare dhe artistike, si dhe në preken në Unionin e krijuar nga kjo Konventë.

2. Me qëllim aplikimin e nënpikës së mësipërme, këtij neni i bashkëngjitet një deklaratë, e cila bëhet pjesë e Konventës në fjalë për shtetet nënshkruese të Konventës së Bernës të 1 janarit 1951 ose ato që kanë aderuar së fundi. Nënshkrimi i kësaj Konvente nga shtete të cituara më sipër, vlen edhe si nënshkrim për deklaratën. Çdo ratifikim ose pranim i kësaj Konvente, çdo aderim në këtë Konventë nga shtete të tjera nënkupton gjithashtu edhe ratifikim, pranim ose aderim të deklaratës.

Neni 18

Kjo Konventë nuk kundërshton konventat ose marrëveshjet multilaterale ose bilaterale mbi të drejtën e autorit që mund të vendosen ndërmjet dy ose më shumë republikave amerikane, por ekskluzivisht ndërmjet tyre.

Në rast kundërshtish midis dispozitash nga njëra anë të një prej këtyre konventave ose marrëveshjeve në fuqi dhe nga ana tjetër nga dispozitat e kësaj Konvente, ose ndërmjet dispozitave të saj apo të çdo lloji konvente ose marrëveshje të re që përpilohet ndërmjet dy apo më shumë republikash amerikane. Pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente, merret parasysh konventa ose marrëveshja më e fundit. Pa hyrjen në fuqi të kësaj Konvente në një shtet, nuk merren parasysh të drejtat e fituara mbi një vepër në bazë të konventave ose marrëveshjeve në fuqi në një nga Shtetet Kontraktuese.

Neni 19

Kjo Konventë nuk kundërshton konventat ose marrëveshjet multilaterale ose bilaterale mbi të drejtën e autorit që janë në fuqi ndërmjet dy ose më shumë Shtetesh Kontraktuese. Në rast divergjencash ndërmjet dispozitave të një prej këtyre konventave ose të një prej marrëveshjeve dhe të dispozitave të kësaj Konvente të parashikuara nuk do të preken të drejtat e fituara për një vepër në bazë të konventave apo marrëveshjeve në fuqi në një nga Shtetet Kontraktuese para hyrjes në fuqi të Konventës në fjalë në këtë shtet.

Ky nen nuk prek dispozitat e neneve 17 dhe 18.

Neni 20

Nuk pranohet asnjë rezervë për Konventën në fjalë.

Neni 21

1. Drejtori i Përgjithshëm do t'u dërgojë kopje të kësaj Konvente, të vërtetuara mirë, shteteve të interesuara, si dhe Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim nën kujdesjen e këtij të fundit.

2. Drejtori i Përgjithshëm informon të gjitha shtetet e interesuara që kanë depozituar instrumentet e ratifikimit, pranimi ose aderimit, për datën e hyrjes në fuqi të kësaj Konvente, për njoftimet e parashikuara për Konventën dhe denoncimet e parashikuara në nenin 14.

Deklaratë shtesë lidhur me nenin 17

Shtetet anëtare të Unionit Ndërkombëtar për mbrojtjen e veprave letrare e artistike (më poshtë

të quajtura Unioni i Bernës), pjesë e Konventës në fjalë:

me dëshirën për të forcuar marrëdhëniet e vazhdueshme mbi bazën e të ashtëquajturit Union dhe për evitim të çdo konflikti që mund të rezultojë gjatë bashkekzistencës së Konventës së Bernës e Konventës Universale mbi të drejtën e autorit;

me njohjen e domosdoshmërisë se për disa shtete ka ardhur koha të adoptojnë shkallën e tyre të mbrojtjes të së drejtës së autorit në nivelin e zhvillimit kulturor, social dhe ekonomik, me një marrëveshje të përbashkët kanë pranuar termat e deklaratës së mëposhtme:

a) Me rezervë të dispozitave të pikës (b), veprat të cilat, sipas Konventës së Bernës, kanë njohur si vend të origjinës një vend i cili është larguar nga Unioni i Bernës pas 1 janarit të 1951, këto vepra nuk do të mbrohen nga Konventa Universale mbi të drejtën e autorit në vendet e Unionit të Bernës.

b) Në rastet kur një Shtet Kontraktues konsiderohet si një vend në zhvillim, konform praktikës së përpiluar nga Asambleja e Përgjithshme e Shteteve të Bashkuara dhe ka depozituar pranë Drejtorit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara për edukim, shkencë dhe kulturë, në momentin e tërheqjes së tij nga Unioni i Bernës, një njoftim ku deklaron që ky vend konsiderohet në zhvillim, dispozitat e pikës (a) nuk aplikohen aq gjatë sa ky shtet, konform dispozitave të nenit 5 bis, mund të nxjerrë si arsye përjashtimet e parashikuara nga Konventa në fjalë.

c) Konventa Universale mbi të drejtën e autorit nuk aplikohet, në raportet midis vendeve të lidhura nga Konventa e Bernës, përse i përket mbrojtjes së veprave, të cilat në termat e kësaj Konvente të Bernës, kanë si origjinë një nga vendet e Unionit të Bernës.

REZOLUTA LIDHUR ME NENIN 11

Konferenca e rishikimit të Konventës Universale mbi të drejtën e autorit, duke konsideruar problemet lidhur me komitetin ndërqeveritar, parashikuar në nenin 11 të kësaj Konvente me të cilën kjo rezolutë i është bashkëngjitur vendosi si më poshtë vijon:

1. Komiteti do të përfshijë fillimisht përfaqësues të dymbëdhjetë shteteve anëtare të komitetit ndërqeveritar krijuar sipas formulimeve të nenit 11 të Konventës së 1952 dhe rezolutës shtojcë. Në këtë komitet do të shtohen gjithashtu përfaqësues nga shtetet e mëposhtme: Algjeri, Australi, Japoni, Meksikë, Senegal, Jugosllavi.

2. Shtetet që nuk kanë qenë pjesëtare të Konventës së 1952 dhe që nuk kanë aderuar në këtë Konventë, para sesionit të parë të zakonshëm të komitetit që vjen pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente, do të zëvendësohen nga shtete të tjera që do të vendosen nga komiteti, gjatë sesionit të tij të parë të zakonshëm, sipas dispozitave të nënpikës 2 dhe 3 të nenit 11.

3. Që me hyrjen në fuqi të kësaj Konvente, komiteti i parashikuar në pikën 1 do të konsiderohet si i formuar konform nenit 11 të kësaj Konvente.

4. Komiteti do të mbajë sesionin e parë brenda një afati njëvjeçar që nga hyrja në fuqi e kësaj Konvente. Në vazhdim, komiteti mbledhet në sesione të zakonshme të paktën çdo dy vjet.

5. Komiteti zgjedh presidentin dhe dy zëvendësit e tij. Komiteti përpilon rregulloren e brendshme duke ndjekur principet e mëposhtme:

a) Kohëzgjatja normale e mandatit të përfaqësuesve do të jetë gjashtë vjet me rinovim të një të tretës. Çdo dy vjet, duke nënkuptuar që mandatet e para skadojnë në fund të sesionit të dytë të zakonshëm të komitetit që mbledhet pas hyrjes në fuqi të Konventës në fjalë, një e treta tjetër në sesionin e tretë të zakonshëm dhe një e treta e fundit në fund të sesionit të katërt të zakonshëm.

b) Dispozitat duke përcaktuar procedurat sipas të cilave komiteti mund, që në vendet vakante, të përcaktojë rregullat e mbarimit të mandateve të drejtën e rizgjedhjes dhe procedurat e zgjedhjes duke respektuar një ekuilibër midis domosdoshmërisë së vazhdimësisë në përbërje dhe të rotacionit në përfaqësi, si dhe konsideratat e përmendura në pikën 3 të nenit 11.

Shprehet dëshira që Organizata e Kombeve të Bashkuara për edukim, shkencë dhe kulturë siguron sekretariatit e komitetit.

Nënshkruesit me pushtetin e tyre respektiv nënshkruan Konventën në fjalë.

Bërë në Paris, më 24 korrik 1971, në kopje të veçantë.

Konventës Universale mbi të drejtën e autorit, rishikuar në Paris, më 24 Korrik 1971, lidhur me mbrojtjen e veprave të personave pa kombësi ligjore dhe refugjatë.

Shtetet pjesëtare të Konventës Universale mbi të drejtën e autorit të rishikuar në Paris, më 24 Korrik 1971 (më poshtë e quajtur Konventa e 1971) dhe duke u bërë pjesë e këtij protokolli:

Janë parashikuar dispozitat e mëposhtme:

1. Personat pa kombësi ligjore dhe refugjatët, që kanë rezidencën e tyre të banimit në një Shtet Kontraktues, për aplikimin e Konventës së 1971, janë asimiluar si shtetas të këtij shteti.

2. a) Ky protokoll do të nënshkruhet dhe do t'i nënshtrohet ratifikimit ose pranimit nga shtetet nënshkruese. Në këtë protokoll mund të aderoesh konform dispozitave të nenit 8 të Konventës së 1971.

b) Ky protokoll hyn në fuqi, për çdo vend, në datën e depozitimit të instrumentit të ratifikimit, pranimit ose aderimit, me kusht që ky shtet të bëjë pjesë në Konventën e 1971.

c) Në datën e hyrjes në fuqi të këtij protokolli, për një shtet jopjesëmarrës të këtij protokolli, shtesa 1 e Konventës së 1952, ky i fundit, i cili konsiderohet që ka hyrë në fuqi në këtë shtet.

Me besim nënshkruesit, me autorizim të plotë, nënshkruan këtë protokoll.

Bërë në Paris, më 24 korrik 1971, në frëngjisht, anglisht dhe spanjisht. Të tre tekstet kanë të njëjtën vlerë në një kopje unike depozituar pranë Drejtorit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara për edukim, shkencë dhe kulturë, e cila dërgon një kopje të vërtetuar Shteteve nënshkruese, si dhe Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim.

PROTOKOLL SHITESË 2

Për Konventën Universale mbi të drejtat e autorit të rishikuar në Paris, më 24 korrik të 1971 lidhur me aplikimin e saj për veprat e disa organizatave ndërkombëtare.

Shtetet pjesëmarrëse të Konventës Universale mbi të drejtën e autorit të rishikuar në Paris, më 24 korrik 1971 (më poshtë e quajtur Konventa e 1971) dhe duke u bërë pjesë e këtij protokolli.

Janë parashikuar dispozitat e mëposhtme:

1. a) Mbrojtja e parashikuar në nënpikën 1 të nenit 2 të Konventës së 1971 aplikohet për veprat e publikuara për herë të parë nga Organizata e Kombeve të Bashkuara, nga institucione të specializuara të lidhura me Shtetet e Bashkuara ose nga Organizata e Shteteve Amerikane.

b) Gjithashtu, mbrojtja e parashikuar në nënpikën 2 të nenit 2 të Konventës së 1971 aplikohet edhe për organizatat ose institucionet e lartpërmendura.

2. a) Ky protokoll do të nënshkruhet për t'iu nënshtruar ratifikimit ose pranimit nga shtetet pjesëmarrëse dhe mund të aderohet, konform dispozitave të nenit 8 të Konventës së 1971.

b) Ky protokoll hyn në fuqi për çdo shtet në datën e depozitimit të instrumentit të ratifikimit, pranimit ose aderimit lidhur me të, me kusht që ky shtet të jetë pjesëtar i Konventës së 1971.

Me besim, nënshkruesit me autorizim të plotë, nënshkruan këtë protokoll.

Bërë në Paris, më 24 korrik 1971, në frëngjisht, anglisht dhe spanjisht. Të tre tekstet kanë të njëjtën vlerë në një kopje unike depozituar pranë Drejtorit të Përgjithshëm të Organizatës së Kombeve të Bashkuara për arsim, shkencë dhe kulturë, e cila iu dërgon një kopje të vërtetuar shteteve nënshkruese, si dhe Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim.